A BIZOTTSÁG 112/2009/EK RENDELETE

(2009. február 6.)

a Kínai Népköztársaságból és a Moldovai Köztársaságból származó hengerhuzal behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre [1] (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 7. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

1. Az eljárás megindítása

(1) A Bizottsághoz 2008. március 25-én panasz érkezett a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína), a Moldovai Köztársaságból (a továbbiakban: Moldova) és Törökországból származó, vasból, illetve ötvözött vagy ötvözetlen acélból – a rozsdamentes acél kivételével – készült, szabálytalanul felgöngyölt tekercsben kiszerelt, melegen hengerelt rudak (a továbbiakban: hengerhuzal) behozatalát érintően.

(2) A panaszt az EUROFER (a továbbiakban: panaszos) nyújtotta be az alaprendelet 5. cikke alapján azoknak a gyártóknak a megbízásából, akik a Közösség teljes hengerhuzal-termelésének jelentős részét, ebben az esetben több mint 25 %-át képviselik.

(3) A panasz a dömpinggel és a dömping általi jelentős károkozás tényével kapcsolatban *prima facie* bizonyítékot tartalmazott, amely elegendőnek bizonyult az eljárás megindításához.

(4) Az eljárás megindításáról szóló értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* [2] való közzétételével 2008. május 8-án megindult az eljárás.

2. Az eljárásban érintett felek

(5) A Bizottság az eljárás megindításáról hivatalosan tájékoztatta Kína, Moldova és Törökország exportőreit, az ismert érintett importőröket, kereskedőket, felhasználókat és szervezeteket, Kína, Moldova és Törökország hatóságait, a panaszt benyújtó közösségi gyártókat és az egyéb közösségi gyártókat, amelyekről tudott, hogy az eljárás megindítása érinti őket. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy a felülvizsgálat megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül álláspontjukat írásban ismertessék, és meghallgatást kérjenek. A Bizottság minden olyan érdekelt fél számára lehetővé tette a meghallgatást, aki azt kérelmezte, és aki ismertette azokat a különleges okokat, amelyek meghallgatását indokolják.

(6) Annak érdekében, hogy az exportáló gyártók piacgazdasági elbánás vagy egyéni elbánás iránti kérelmet nyújthassanak be, a Bizottság formanyomtatványokat küldött az ismert érintett kínai és moldovai exportáló gyártóknak, valamint Kína és Moldova hatóságainak. Két kínai exportáló gyártó, amelyek mindketten kapcsolt vállalatcsoportokból állnak, továbbá egy moldovai exportáló gyártó kérelmezte a piacgazdasági elbánást az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése alapján, illetve az egyéni elbánást, amennyiben a vizsgálat azt állapítja meg, hogy nem teljesítik a piacgazdasági elbánás feltételeit.

(7) Tekintettel Kína és Törökország exportáló gyártóinak, a Közösség importőreinek és gyártóinak nyilvánvalóan nagy számára, a Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy az alaprendelet 17. cikkével összhangban a dömping és a kár mértékének megállapítása érdekében sor kerülhet mintavételre is.

(8) Kína és Törökország valamennyi exportáló gyártója, illetve a Közösség valamennyi importőre és gyártója felkérést kapott, hogy jelentkezzen a Bizottságnál és az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglaltaknak megfelelően adjon alapvető tájékoztatást az érintett termékhez kapcsolódó tevékenységéről, annak érdekében, hogy a Bizottság el tudja dönteni, hogy szükséges-e a mintavétel, és ha igen, akkor ki tudja választani a mintát.

(9) Tekintettel a mintavételi eljárással összefüggésben kapott válaszok kis számára, úgy döntöttünk, hogy sem a kínai és török exportáló gyártók, sem a közösségi gyártók, sem a közösségi importőrök esetében nincs szükség mintavételre.

(10) Kérdőíveket küldtünk az összes kínai és török vállalatnak, amely választ adott a mintavételi eljárással kapcsolatban, az egyetlen moldovai exportáló gyártónak, az összes közösségi gyártónak, felhasználónak és importőrnek, akik választ adtak a mintavételi eljárással kapcsolatban, továbbá valamennyi ismert érintett félnek. A kérdőívet a kínai exportáló gyártók két csoportja, az egyetlen moldovai exportáló gyártó, hat török exportáló gyártó, húsz közösségi gyártó, egy közösségi importőr és nyolc közösségi felhasználó töltötte ki.

[1] HL L 56., 1996.3.6., 1. o.
[2] HL C 113., 2008.5.8., 20. o.

(11) A Bizottság felkutatott és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet a dömping, az abból eredő kár és a közösségi érdek meghatározása szempontjából szükségesnek tartott, és ellenőrző látogatásokat tett a következő vállalatok telephelyein:

a) exportáló gyártók Kínában

— Hunan Valin Xiangtan Iron & Steel Co. Ltd. és Hunan Xianggang Huaguang Wire Rod Co. Ltd., Xiangtan, Hunan tartomány, Kínai Népköztársaság;

b) Moldova exportáló gyártója

— Moldova Steel Works Részvénytársaság (a továbbiakban: MMZ), Rîbnița, a Moldovai Köztársaság Dnyeszteren túli területe, valamint kapcsolt kereskedelmi vállalata, a Panfermag Holding Ltd., Limassol, Ciprus, kijevi (Ukrajna) területén;

c) Exportáló gyártók Törökországban

— Çolakoglu Metalurji A.S és kapcsolt kereskedelmi vállalata, a Çolakoglu dis Ticaret A.S., Karaköy, Törökország,

— Habas Sinai ve Tibbi Gazlar Istihsal Endüstrisi A.S., Kartal, Törökország,

— Içdas Çelik Enerji Tersane ve Ulasim Sanayi A.S., Isztambul, Törökország,

— Iskenderun Demir ve Çelik Fabrikalari A.S., İskenderun, Törökország,

— Kroman Çelik Sanayii A.S, Kocaeli, Törökország;

d) Közösségi gyártók

— Riva Fire S.p.A, Milánó, Olaszország és kapcsolt vállalatai, a Riva Acier S.A., Gargenville, Franciaország, Riva Stahl GmbH, Hennigsdorf, Németország, valamint a Brandenburgische ElektroStahlwerke (BES) GmbH, Brandenburg, Németország,

— Global Steel Wire, Santander, Spanyolország,

— ArcelorMittal Hamburg GmbH, Hamburg, Németország, ArcelorMittal Grandrange, Amneville, Franciaország, ArcelorMittal Poland, Katowice, Lengyelország,

— Feralpi Siderurgica S.p.A, Lonato, Olaszország,

— Corus, London, Egyesült Királyság,

— Duferco La Louviere Sales S.A, Manage, Belgium;

e) Közösségi importőrök

— Montan Gesellschaft Voss GmbH, Planegg, Németország;

f) Közösségi felhasználók

— Unifer S.p.A, Piacenza, Olaszország.

(12) Figyelembe véve, hogy a piacgazdasági elbánásban esetlegesen nem részesülő kínai és moldovai exportáló gyártók számára rendes értéket kell megállapítani, ellenőrzést végeztünk a következő vállalat telephelyén, hogy a rendes értéket egy analóg ország – ez esetben Brazília – adatai alapján állapíthassuk meg:

— ArcelorMittal Brazil, Belo Horizonte, Brazília.

3. **Vizsgálati időszak**

(13) A dömpingre és kárra vonatkozó vizsgálat a 2007. április 1-jétől 2008. március 31-ig terjedő időszakra vonatkozott (a továbbiakban: vizsgálati időszak). A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2004. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra terjedt ki (a továbbiakban: figyelembe vett időszak).

B. **AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK**

1. **Az érintett termék**

(14) A terméket a rendszerint a 7213 10 00, 7213 20 00, 7213 91 10, 7213 91 20, 7213 91 41, 7213 91 49, 7213 91 70, 7213 91 90, 7213 99 10, 7213 99 90, 7227 10 00, 7227 20 00, 7227 90 10, 7227 90 50 és 7227 90 95 KN-kóddal bejelentett, Kínából, Moldovából és Törökországból származó, a vasból, illetve ötvözött vagy ötvözetlen acélból – a rozsdamentes acél kivételével – készült, szabálytalanul felgöngyölt tekercsben kiszerelt, melegen hengerelt rudak (a továbbiakban: érintett termék vagy hengerhuzal) alkotják. Az érintett termék a rozsdamentes acélból készült hengerhuzalt nem foglalja magában.

(15) A hengerhuzal előállításához az ívkemencével vagy egy acélmű olvasztókemencéjével előállított acél rúdbugákat a hengersorral hengerelik. A rúdbugák keresztmetszetét egy sor henger segítségével egyre csökkentik, majd felgöngyölik őket. Az ívkemencés eljárás során fémhulladékot, az olvasztókemencés eljárás során fémhulladékot és vasércet használnak.

(16) A hengerhuzalt építőipari acélhálók (a beton megerősítésére szolgáló elő- vagy utófeszítő huzalok és huzalsodratok) készítésére használják, és huzallá húzott formájában számtalan más felhasználása van, például a gumiabroncsgyártásban (kordcérnaként), a csavariparban (rögzítőként), kerítésanyagként, bevásárlókocsiként, acélkordként, elektródaként, kábelként, ágyrugóként, felfüggesztő rugóként, hegesztőhuzalként.

2. **Hasonló termék**

(17) A vizsgálat azt mutatta, hogy a Közösségben a közösségi gazdasági ágazat által előállított és eladott hengerhuzal, az analóg országként szolgáló Brazília belföldi piacán előállított és eladott hengerhuzal, valamint a Kínában, Moldovában és Törökországban előállított és a Közösségnek eladott hengerhuzal alapvetően azonos fizikai és technikai tulajdonságokkal rendelkezik, és alapvető felhasználási területük is azonos.

(18) Ezért az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében az előbb említett valamennyi hengerhuzal hasonlónak minősül.

C. **A DÖMPING**

1. **Az alaprendelet 18. cikkének alkalmazása**

(19) Egy kínai exportáló gyártó nyújtotta be időben a mintavételi nyomtatványt, a piacgazdasági elbánásra irányuló kérelmét és a kitöltött dömpingellenes kérdőívet, viszont elmulasztotta a Bizottság hiánypótlásra felszólító levelét megválaszolni, még az ismételt felszólítás ellenére is.

(20) A vállalat tájékoztatást kapott az alaprendelet 18. cikkének javasolt alkalmazásáról, és lehetősége volt észrevételeket tenni ezzel kapcsolatban.

(21) A vállalat azt állította, hogy a Bizottság túl rövid határidőt szabott arra, hogy a vállalat teljes körű tájékoztatást tudjon benyújtani és együtt tudjon működni. Mivel a vállalat az alkalmazott határidőkön belül nem jelezte a Bizottságnak, hogy időszűkében lenne, úgy tekintettük, hogy nem nyújtott be olyan döntő érveket vagy bizonyítékokat, amelyekkel vissza lehetne vonni a 18. cikk alkalmazására vonatkozó döntést.

(22) A vállalat a meghallgató tisztviselőhöz fordult fellebbezésért. A vállalat érveit és a meghallgató tisztviselő észrevételeit meghallgatva megerősítést nyert: a vállalat nem jelezte időben, hogy több időre lenne szüksége, azaz a vizsgálat során nem működött a megfelelő mértékben közre.

(23) Ezért a vállalat által benyújtott információkat elutasítottuk, és a megállapításokat a rendelkezésre álló tényekre alapoztuk.

2. **Piacgazdasági elbánás**

(24) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján a Kínából és Moldovából származó behozatalra vonatkozó dömpingellenes vizsgálatokban a rendes értéket az említett cikk (1)–(6) bekezdése szerint kell megállapítani azon gyártók esetében, amelyekről bebizonyosodott, hogy megfelelnek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek.

(25) Röviden és pusztán a hivatkozás megkönnyítése érdekében az alábbiakban összefoglaljuk a piacgazdasági elbánásra vonatkozó követelményeket:

— az üzleti döntések és a költségek a piaci jelzésekhez igazodnak, jelentősebb állami beavatkozás nélkül; a fontosabb ráfordítások alapjában véve a piaci értékeket tükrözik,

— a cégek egyetlenegy átlátható számviteli nyilvántartást vezetnek, amelyet a nemzetközi számviteli standardoknak (IAS) megfelelően független könyvvizsgálatnak vetnek alá, és amelyet minden területen alkalmaznak,

— a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből nem maradtak fenn jelentős torzulások,

— a csődre és a tulajdonra vonatkozó jogszabályok jogbiztonságot és stabilitást biztosítanak,

— a valutaváltás piaci árfolyamon történik.

(26) Az eljárás megindítását követően az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján két kínai és egy moldovai exportáló gyártó kérte a piacgazdasági elbánást, és töltötte ki a piacgazdasági elbánás igénylésére szolgáló űrlapot a megadott határidőn belül.

2.1. *Kínai Népköztársaság*

(27) Egy kínai exportáló gyártó esetében alkalmazni kellett az alaprendelet 18. cikkét (lásd a fenti (19)–(23) preambulumbekezdést), ezért a piacgazdasági elbánásra vonatkozó kérelme elutasításra került.

(28) Ami a másik kínai exportáló gyártót illeti, a vállalat nem tudta bebizonyítani, hogy megfelel a második és a harmadik kritériumnak. A második kritériumot illetően megállapítottuk, hogy a vállalat több számviteli eljárása nem volt összhangban a nemzetközi számviteli standardokkal (IAS). Ezeket a problémákat rendszerből fakadónak találtuk, és az auditorok nem tértek ki rá jelentésükben. A harmadik kritériumot illetően megállapítottuk, hogy a vállalat bizonyos kölcsönösszegeket a kölcsönszerződésekben eredetileg meghatározott határidőn jóval túl sem fizetett vissza. Azt is megállapítottuk, hogy a vállalat a vizsgálati időszak alatt jelentős társasági jövedelemadó-kedvezményekben részesült.

(29) Ezért azt a következtetést vontuk le, hogy a kínai exportáló gyártó nem bizonyította, hogy megfelel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek.

(30) A kínai exportáló gyártó a piacgazdasági elbánásra vonatkozó elemzés nyilvánosságra hozatala után azt válaszolta: egyetért azzal, hogy a második kritériumnak nem felel meg, de vitatta a harmadik kritériummal kapcsolatos kedvezőtlen következtetést. A vállalat azzal érvelt, hogy a kölcsönösszeg vissza nem fizetése nem azt jelenti, hogy torzulások maradtak fenn a nem piacgazdasági rendszerből, hanem a vállalat kedvező hitelminősítésének jele. A kérdés alapos megvizsgálása után megállapítottuk, hogy a vizsgálati időszak alatt a szóban forgó kölcsönökkel kapcsolatban nem kötöttek szerződést, tehát a vállalat sem a kamatok, sem a kölcsönösszeg visszafizetésére jogilag nem volt köteles. Az efféle kölcsönök nagymértékben torzítják a vállalat pénzügyi helyzetét és *de facto* tartozáselengedést jelentenek. Ezenkívül a kölcsönösszeg vissza nem fizetése nincs összhangban a piacgazdasági elvekkel. Ezért ez az érvet elutasítottuk.

(31) A vállalat mindemellett azzal érvelt, hogy a társasági jövedelemadó-kedvezmény nem minősül támogatásnak, és ezért nem is tekinthető a nem piacgazdasági rendszerből fennmaradt torzulásnak. Az érvet elutasítottuk, mivel a társasági jövedelemadó-kedvezmény alkalmazása annak függvénye, hogy a hazai gyártású eszközöket alkalmaznak-e az importált berendezésekkel szemben, ami így a támogatás egy sajátos formáját jelenti.

2.2. *Moldovai Köztársaság*

(32) A moldovai gyártó nem tudta bebizonyítani, hogy megfelelt volna a piacgazdasági elbánásra vonatkozó kritériumok akár csak egyikének is. A döntéshozatalt és a költségeket illetően (első kritérium) megállapítottuk, hogy a vállalat felső vezetősége kulcsfontosságú pozíciókat töltött be Moldova Dnyeszteren túli területének közigazgatásában, amely szakadár terület ugyan, de nemzetközileg nem ismerik el „Dnyeszteren Túli Moldovai Köztársaságnak"; továbbá a költségek terén jelentős torzulásokat lehetett tapasztalni, A második kritériumot illetően megállapítottuk, hogy a vállalat nem rendelkezett olyan számviteli nyilvántartással, amelyet független könyvvizsgálat alá vetett volna, valamint a könyvelés pontosságában és következetességében is komoly hiányosságok mutatkoztak, megbízhatatlanná téve az egész könyvelést. A harmadik kritériumot illetően megállapítottuk, hogy a nem piacgazdasági rendszerből torzulások maradtak fenn, amelyek hatással voltak a költségekre. A legjelentősebb torzulás az, hogy a vállalatot a piaci árfolyam alatti áron privatizálták. Az is kiderült, hogy a vállalat gyakran vesz részt barterkereskedelmi ügyletekben. A negyedik kritériumot, a jogbiztonságot és az ügyletek stabilitását illetően pedig megállapítottuk, hogy a vállalat javarészt nem felel meg a moldovai jogi keretrendszernek. Végül az is megállapítást nyert, hogy a vállalat egy nemzetközileg el nem ismert valutában is ügyleteket bonyolít, amelynek az árfolyamát nem szabadon, a piaci viszonyoknak megfelelően határozzák meg (ötödik kritérium).

(33) Ezért azt a következtetést vontuk le, hogy a moldovai exportáló gyártó nem bizonyította, hogy megfelel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek.

(34) A moldovai exportáló gyártó vitatta ezt a döntést. Általánosságban véve azt állította, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének Moldovával szembeni alkalmazása azt jelenti, hogy a Közösség megsérti a Moldovával kapcsolatos WTO-kötelezettségeit.

(35) Válaszul erre az érvre emlékeztetni szeretnénk arra, hogy a GATT (Általános Vámtarifa- és Kereskedelmi Egyezmény) VI. cikkéhez fűzött megjegyzés elismeri, hogy az azokból az országokból történő behozatal esetében, ahol az áraknak a dömping megállapításának céljából történő összehasonlítása során nehézségek mutatkozhatnak, a WTO-tagok dönthetnek úgy, hogy a belföldi árakkal való összehasonlítás nem mindig helyénvaló. Moldova esetében úgy véljük, hogy fennállnak az említett nehézségek. Ezen körülmények között az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésével összhangban rendes értéket fognak meghatározni. Továbbá megjegyezzük, hogy a 2. cikk (7) bekezdésének a) pontja kimondottan megemlíti Moldovát azoknak a nem piacgazdasági országoknak a jegyzékében, amelyekre ez a rendelkezés érvényes.

(36) A moldovai exportáló gyártó azt is állította, hogy nem tartották be az alaprendeletben meghatározott kötelező határidőket. A kérelmezők állítása szerint a piacgazdasági elbánás elutasítására vonatkozó döntést vissza kell vonni, mert a Bizottságnak nem sikerült az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott három hónapos határidőn belül megállapítania, hogy piacgazdaságról van-e szó.

(37) A Bizottság valóban nem a vizsgálat megindítását követő három hónapos határidőn belül állapította meg, hogy Moldova piacgazdaságnak minősül-e. Ez azonban nem ok a piacgazdasági elbánás elutasítására vonatkozó döntés visszavonására. Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja ugyan megállapítja, hogy a vizsgálat megindításától számított három hónapon belül döntést kell hozni a piacgazdasági elbánás megítéléséről, de ez a rendelkezés nem köti ki, hogy a határidő elmulasztása bármiféle különös következményekkel járna. Ez különösen azt jelenti, hogy a rendelkezés nem köti ki, hogy amennyiben a Bizottság elmulasztja az exportőr piacgazdasági elbánásra irányuló kérelmének elbírálását a három hónapos határidőn belül, i. az exportőr automatikusan megkapja a piacgazdasági elbánást; illetve ii. az intézmények nem hozhatnak további intézkedéseket az exportőr ellen. Tehát pusztán azon tény miatt, hogy a Bizottság nem tartotta be a három hónapos határidőt, a piacgazdasági elbánást elutasító döntés nem törvénytelen.

(38) A moldovai exportáló gyártó ezenkívül azt állítja, hogy az előző eljárások során diszkrimináció érte az ukrán és az orosz exportáló gyártókhoz képest, és a Bizottság politikai okokra alapozza értékelését. Mindemellett azt állítja, hogy a bizonyítékok hiányából, illetve a nem megfelelően megindokolt következtetésekből számos hiba ered, amelyek miatt sérült a megfelelő ügyvitel elve; ennek konkrét okaira azonban részletesen nem tér ki.

(39) Ami a Moldovával szembeni diszkriminációra vonatkozó állítást érinti, abban a tekintetben, hogy előzőleg a Bizottság hogyan végezte Ukrajna és Oroszország piacgazdasági elbánásra vonatkozó kérelmének értékelését, megjegyzendő, hogy az ilyen értékeléseket eseti alapon végzik. Az ezekkel az országokkal kapcsolatban hozott döntéseket nem lehet automatikusan alkalmazni a jelenleg folyó eljárásra. Emellett azt is figyelembe kell venni, hogy jelenleg sem Ukrajna, sem Oroszország nem szerepel az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésében mint nem piacgazdasági berendezkedésű ország, tehát a jelenlegi helyzetük nem hasonlítható össze a Moldovai Köztársaságéval. A fentiek ismeretében a Moldovával és egyéb, korábban nem piacgazdasági berendezkedésű országokkal szembeni diszkriminatív elbánásra vonatkozó állítást visszautasítjuk.

(40) A moldovai vállalat vitatta, ahogyan a piacgazdasági elbánás öt kritériumának való megfelelőségét a Bizottság elemezte.

(41) Az első kritériumot illetően a vállalat azzal érvel, hogy nincs szó állami beavatkozásról, mivel a Dnyeszteren Túli Moldovai Köztársaságot nem ismerik el államként, tehát nem lehet az eljárás céljából annak hatóságaira, mint az államra hivatkozni. Úgy tekintjük azonban, hogy e kritérium alkalmazásakor az államra való hivatkozást az azon hatóságokra való hivatkozásként kell érteni, amelyek ténylegesen irányítják a régiót, függetlenül attól, hogy azt elismerik-e államként, vagy sem, és amelyeknek megvan a hatáskörük ahhoz, hogy befolyást gyakoroljanak a vállalat döntéshozatali folyamatára. Mindezek alapján ezt az érvet elutasítottuk.

(42) A vállalat a második kritérium értékelésével sem ért egyet, és arra hivatkozik, hogy a vállalat egyetlenegy számviteli nyilvántartást vezet, amelyet a nemzetközi számviteli standardokkal összhangban független könyvvizsgálatnak vetnek alá.

(43) Megállapításra került ellenben, hogy a vállalatnak két könyvelése volt, amelyekből az első az úgynevezett Dnyeszteren Túli Moldovai Köztársaság számviteli standardjainak felelt meg, nem képezett céltartalékokat a kétes kinnlevőségekre, és nem vetették alá független könyvvizsgálatnak. A vállalat második könyvelését konszolidálták más kapcsolt vállalatok könyvelésével és – állítólag a nemzetközi számviteli standardoknak megfelelő – könyvvizsgálatnak vetették alá. A könyvvizsgálók a második könyvelést korlátozott záradékkal látták el, és fenntartásokat fogalmaztak meg a vállalat eszközeinek 2003-as és 2005-ös értékelésére vonatkozóan. E fenntartások pontos okait nem sikerült a vizsgálat során kellőképpen tisztázni. A vállalat a későbbiekben azt állította, hogy a könyvvizsgálók fenntartásai nem voltak lényegbevágóak, állítását azonban nem támasztotta alá bizonyítékokkal.

(44) Mindezek alapján a vállalat második kritériumot illető érveit el kellett utasítani.

(45) Ami a harmadik kritériumot illeti, a vállalat állítása szerint a vállalat privatizációja nem bír jelentőséggel a nem piacgazdasági rendszerből fennmaradt esetleges torzulások kimutatása szempontjából, mivel a vállalatot a privatizációt követően a piaci feltételeknek megfelelően és méltányos piaci áron adták el. Ezt azonban nem sikerült bebizonyítani, mivel az MMZ-részvényekkel rendelkező vállalatok újraértékesítése további eszközöket is magában foglalhatott; e műveletek értékeléséről pedig nem nyújtottak be megfelelő dokumentációt.

(46) Ami a barterkereskedelmi ügyleteket illeti, a vállalat állítása szerint a vizsgálat során kimutatott barterkereskedelem mértéke a harmadik kritérium szempontjából nem volt jelentős. Úgy véljük, hogy ezen ügyletek volumene nem tekinthető érvényes elemzési kritériumnak, mivel a gazdát cserélt javak valós értékét csak a barterkereskedelmi ügyletben részt vevő felek ismerik. Ezért csak az a mérvadó, hogy ezek az ügyletek a nem piacgazdaságokra jellemzők, és a vállalat rendszeresen végzett ilyen ügyleteket. Mindezek alapján a vállalat érvét el kellett utasítani.

(47) Egy kapcsolt vállalattól kapott kölcsönt illetően a vállalat azt állította, hogy teljes mértékben visszafizette, azonban erről nem tudott bizonyítékot szolgáltatni a helyszínen a kimondottan erre irányuló felszólítást követően sem. A vállalat később ugyan a fizetés állítólagos bizonyítékaként benyújtott bizonyos dokumentummásolatokat, de nem szolgált magyarázattal azzal kapcsolatban, hogy a dokumentumokat miért nem bocsátotta rendelkezésre a helyszínen. Tény az, hogy a helyszíni ellenőrzések során ez a bizonyíték nem volt betekinthető, és az ilyen beadványok ellenőrzésére az eljárás ezen fázisában nincs lehetőség. Mindezek alapján a vállalat állítását el kellett utasítani.

(48) A negyedik kritériumot illetően a vállalat állítása szerint a tény, hogy a vállalatot ideiglenesen bejegyezték Moldovában, és exportügyleteit Moldova vámhatóságain keresztül bonyolította, biztosítja, hogy a vállalat megfelelt Moldova jogi keretrendszerének. Továbbá azzal érvelt, hogy a maga a könyvvizsgálás megtörténte is azt mutatja, hogy az alkalmazandó jogszabályok elégségesek a jogbiztonság és a stabilitás biztosítására. Megjegyzendő azonban, hogy sem a vállalat ideiglenes bejegyzése Moldovában, sem a könyvvizsgálás nem függenek Moldova jogi keretrendszerének alkalmazásától, és a vállalat jelenlegi tulajdonviszonyait nem ismerik el jogilag Moldovában. Ezért ezeket az állításokat elutasítottuk.

(49) Az ötödik kritériumot illetően a vállalat azt állította, hogy a Dnyeszter menti rubel átváltása piaci árfolyamon történt, a valuták szabad adásvételének eredményeként. Az a tény viszont, hogy a Dnyeszter menti rubelt nemzetközi szinten nem ismerik el és nem folytatnak vele kereskedelmet, azt jelenti, hogy nem tekinthető piaci értékkel rendelkező valutának; értékét az úgynevezett Dnyeszteren Túli Moldovai Köztársaság hatóságai határozzák meg adminisztratív úton. Mindezek alapján ezt az érvet elutasítottuk.

3. **Egyéni elbánás**

(50) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerint az említett cikk rendelkezéseinek hatálya alá tartozó országok vonatkozásában adott esetben az egész országra kiterjedő vámot szabnak ki, kivéve azokat az eseteket, amikor a vállalatok képesek bizonyítani, hogy az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott valamennyi követelménynek megfelelnek, és egyéni elbánásban lehet őket részesíteni.

(51) A piacgazdasági elbánás kritériumait (lásd a (28)–(33) preambulumbekezdést) nem teljesítő kínai és moldovai exportáló gyártók az egyéni elbánást is kérelmezték arra az esetre, ha nem nyernének piaci elbánást.

(52) A rendelkezésre álló információk alapján megállapították, hogy a kínai exportáló gyártó az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott, egyéni elbánásra vonatkozó valamennyi követelményt teljesítette.

(53) Az egyetlen moldovai gyártó tekintetében megállapításra került, hogy nem teljesítette az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott, egyéni elbánásra vonatkozó követelményeket, mivel nem tudta bebizonyítani, hogy az exportárakat, -mennyiségeket és -feltételeket állami beavatkozás nélkül állapították meg, a valutaváltás piaci árfolyamon történt, és az állami beavatkozás nem volt olyan fokú, hogy az intézkedéseket meg lehetett volna kerülni, ha az egyéni exportőröknek külön-külön vámtételeket állapítottak volna meg.

4. **Rendes érték**

4.1. *Törökország*

(54) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először minden egyes exportáló gyártó esetében megvizsgálta, hogy az érintett termék független fogyasztók számára történő belföldi értékesítése reprezentatív-e, azaz az ilyen értékesítés teljes mennyisége eléri vagy meghaladja-e a Közösségbe irányuló hasonló exportértékesítés teljes mennyiségének 5 %-át.

(55) Ezt követően a Bizottság azonosította az általános reprezentatív belföldi értékesítéssel rendelkező vállalatok által a belföldi piacon eladott azon terméktípusokat, amelyek megegyeztek vagy közvetlenül összehasonlíthatóak voltak a közösségi exportra értékesített típusokkal. Egy terméktípus belföldi értékesítését akkor tekintették kellően reprezentatívnak, ha a vizsgálati időszakban független ügyfeleknek belföldön értékesített terméktípus mennyisége legalább 5 %-a volt a közösségi exportra eladott hasonló terméktípus teljes mennyiségének.

(56) A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy az egyes exportáló országok minden egyes társaságának a termék minden egyes típusára vonatkozó reprezentatív mennyiségű belföldi értékesítése a rendes kereskedelmi forgalom keretén belülinek tekinthető-e az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésének megfelelően. Ehhez minden egyes exportált terméktípusra vonatkozóan meghatározták a vizsgálati időszak alatt a független fogyasztók számára történt nyereséges belföldi értékesítések arányát.

(57) Amennyiben egy bizonyos terméktípus a kiszámított gyártási költséggel megegyező vagy azt meghaladó nettó eladási áron értékesített mennyisége az adott típus teljes értékesítésének több mint 80 %-át képviselte, és ha az említett típus súlyozott átlagára megegyezett a gyártási költséggel, vagy meghaladta azt, a rendes értéket a tényleges belföldi ár alapján állapították meg. Ezt az árat az adott típusból a vizsgálati időszak során történt összes belföldi értékesítés súlyozott átlagáraként számították ki, függetlenül attól, hogy ezek az eladások nyereségesek voltak-e, vagy sem.

(58) Azokban az esetekben, amikor egy terméktípus nyereséges értékesítése akkora vagy kevesebb volt, mint a típus teljes értékesítési mennyiségének 80 %-a, vagy amikor a típus súlyozott átlagára nem érte el az előállítási költséget, a rendes érték meghatározása a tényleges belföldi ár alapján történt, amelyet kizárólag e típus nyereséges értékesítésének súlyozott átlagaként számítottak ki.

(59) Amikor egy exportáló termelő által értékesített bizonyos terméktípus belföldi árait nem lehetett felhasználni a rendes érték megállapításához, más módszert kellett alkalmazni. Ezekben az esetekben a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően számtanilag képzett rendes értéket alkalmazott.

(60) Ezen összeg kiszámítása úgy történt, hogy az egyes exportőrök által exportált terméktípusok – adott esetben kiigazított – előállítási költségeihez eladási, általános és adminisztratív költségeket, valamint egy reális mértékű haszonkulcsot adtak hozzá.

(61) Az értékesítési, általános és igazgatási költségeket és a nyereséget minden esetben az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdésében meghatározott módszerek szerint állapították meg. Ebből a célból a Bizottság megvizsgálta, hogy a belföldi piacon az egyes érintett exportáló termelőknél felmerülő értékesítési, általános és igazgatási költségek és az általuk elért nyereség megbízható adatoknak minősülnek-e.

(62) A vizsgált öt török exportáló gyártó esetében a hasonló termék értékesítése reprezentatív volt. A rendes érték megállapítása – az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban – jelentős mértékben a független ügyfelek által a rendes kereskedelmi forgalom keretében Törökországban fizetett vagy fizetendő árakon alapult.

(63) Az olyan terméktípusokra azonban, amelyeknél a belföldi értékesítés nem volt elégséges mértékű a reprezentativitáshoz, vagy nem a szokásos üzletmenet keretében zajlott, a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésével összhangban számították ki. Az értékesítési, általános és igazgatási költségek és a nyereség meghatározása – az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdésével összhangban – a hasonló terméknek a vizsgálat tárgyát képező exportáló gyártó általi, a rendes kereskedelmi forgalom keretén belüli gyártására és értékesítésére vonatkozó tényleges adatokon alapult.

4.2. *Kína és Moldova*

(64) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerint az átmeneti gazdaságok esetében a piacgazdasági elbánást nem nyert exportáló gyártókra vonatkozó rendes értéket egy piacgazdasági berendezkedésű harmadik országban (a továbbiakban: analóg ország) érvényes ár vagy számtanilag képzett érték alapján kell megállapítani. Mivel egyik kínai vagy moldovai exportáló gyártó sem kapott piacgazdasági elbánást, e vállalatok esetében a rendes értéket analóg ország adatai alapján kellett megállapítani.

4.3. *Analóg ország*

(65) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben Kína és Moldova tekintetében a rendes érték megállapítása céljából Brazíliát javasolta megfelelő analóg országnak. A Bizottság felkért minden érdekelt felet, hogy tegye meg észrevételeit erről a javaslatról.

(66) Annak ellenére, hogy a Bizottság további harmadik országokban számos gyártóval felvette a kapcsolatot, a brazil gyártó kivételével nem akadt olyan vállalat, amely hajlandó lett volna együttműködni.

(67) Több érdekelt fél észrevételezte, hogy Brazília nem megfelelő analóg ország, és Törökországot javasolta helyette. A panaszos további érveket mutatott be Brazília kiválasztása mellett. A Bizottság elemezte és megvizsgálta ezeket az érveket.

(68) Az egyik érdekelt fél állítása szerint Moldovában és Brazíliában eltérő gyártási módszereket használnak, ezért Törökországot javasolta, arra hivatkozva, hogy alkalmasabb analóg ország Moldova esetében. Ugyanaz a fél arra is hivatkozott, hogy a gazdasági fejlettség szintje is eltér Moldovában és Brazíliában. Megállapításra került ellenben, hogy a Brazíliában használt gyártási módszerek lényegében megegyeznek a Kínában alkalmazott módszerekkel, vagy nagyon hasonlítanak azokhoz. A gyártási módszerek Brazília és Moldova között csak az előkészítő eljárásban térnek el, ami nem vezet jelentős költségkülönbségekhez. A gazdasági fejlettség szintje pedig magában nem tekinthető az analóg ország kiválasztására szolgáló kritériumnak.

(69) Az az érv is elhangzott, hogy az együttműködő brazil gyártó kapcsolatban állt a panaszossal, ami miatt Brazília analóg országként történő kiválasztása nem lenne helyénvaló. Ezt az érvet nem fogadtuk el. Ha az árak és költségek nem torzulnak, álláspontunk szerint nem indokolt, hogy az analóg ország belföldi értékesítésére alapozott rendes érték megállapításakor kizárjuk az együttműködő vállalatok által szolgáltatott adatokat pusztán azért, mert ezek a vállalatok kapcsolatban állnak a panaszossal.

(70) Az egyik érdekelt fél állítása szerint az érintett hasonló termék brazil piacon kínált ára túl magas. Egy másik érdekelt fél azt állította, hogy a belföldi piacon – annak köszönhetően, hogy a belföldi gyártók vertikálisan integráltak, és kettejük összesen állítólag több mint 60 %-os piaci részesedéssel rendelkezik – torzult a verseny.

(71) A vizsgálat megerősítette, hogy a brazil belföldi árak meglehetősen magasak, csakúgy mint az együttműködő brazil gyártó haszonkulcsa. Ez lehet a jele annak, hogy nem elégséges a verseny a brazil piacon, ami arra vezethető vissza, hogy a hasonló terméket csak három vállalat gyártja, melyek közül ketten – ahogyan azt a vizsgálat is megerősítette – összesen majdnem 90 %-os piaci részesedéssel rendelkeznek.

(72) Ezenkívül a vizsgálat azt mutatta, hogy Törökországban mintegy 12 gyártó tevékenykedik, ami – hozzávéve a különböző forrásokból származó behozatalt is – gondoskodik arról, hogy a belföldi piacon megfelelő legyen a verseny.

(73) Mindenesetre annak érdekében, hogy ne kelljen a brazil piacon jelentkező magas árakra hagyatkozni, és mivel öt török exportáló gyártó ellenőrzött adatai viszont rendelkezésre álltak, helyénvalóbbnak tekintettük Brazília helyett inkább Törökországot használni analóg országként.

(74) A fentiekre való tekintettel azt a következtetést vontuk le, hogy – az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjával összhangban – Törökország mint analóg ország ezen eljárás céljaira megfelelőbbnek tekinthető, mint Brazília.

4.4. *Exportár*

(75) Minden olyan esetben, amikor az érintett terméket független közösségi fogyasztóknak exportálták, az exportárat az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően, azaz a ténylegesen megfizetett vagy megfizetendő exportárak alapján határozták meg.

(76) Az egyik exportáló gyártó exportértékesítésének egy részét egy kapcsolt közösségi importőrön keresztül bonyolította le. Ebben az esetben az exportárat az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének megfelelően számtanilag képeztük az importált termékek első, független vevő részére történő viszonteladási ára alapján, megfelelően kiigazítva azt a behozatal és a viszonteladás között felmerülő minden költséggel, valamint az eladási, általános és adminisztratív költségekkel és egy reális mértékű haszonkulccsal. A kapcsolt importőr saját eladási, általános és adminisztratív költségeit használtuk, és a haszonkulcsot az együttműködő, nem kapcsolódó importőröktől származó, rendelkezésre álló információ alapján állapítottuk meg.

4.5. *Összehasonlítás*

(77) A rendes érték és az exportár összehasonlítása *ex-works* paritáson történt.

(78) A rendes érték és az exportár igazságos összehasonlításának biztosítása érdekében az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésével összhangban kiigazítások formájában kellő mértékben figyelembe vettük azokat a különbségeket, amelyek az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásolják.

(79) A közlekedési, fuvarozási és biztosítási költségek, az anyagmozgatási, a csomagolási költségek, a garanciális költségek és a jutalékok különbségeire alkalmazható és indokolható engedményeket valamennyi vizsgált együttműködő exportáló gyártó számára megítéltük.

5. **Dömpingkülönbözetek**

5.1. *Kínai gyártók*

(80) Azon egyetlen exportáló gyártó esetében, amelyik egyedi elbánást kapott, a dömpingkülönbözetet úgy állapítottuk meg, hogy a termékkód alapján összehasonlítottuk a gyártó *ex-works* paritású exportárait az analóg ország megfelelő rendes értékeivel.

(81) A maradék dömpingkülönbözetet minden együtt nem működő exportőr esetében – az együttműködés csekély mértéke miatt – azon a szinten szabtuk meg, amely az együttműködő exportáló gyártó által exportált reprezentatív mennyiség tekintetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözet szintje.

(82) A súlyozott átlagú, ideiglenes dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, CIF közösségi határparitásos ár százalékában kifejezve a következők:

Név	Dömpingkülönbözet
Valin Group	36,5 %
A többi vállalat	50,5 %

5.2. *A moldovai exportáló gyártó*

(83) A dömpingkülönbözet kiszámítása a moldovai exportáló gyártó esetében a gyártó ellenőrzött exportárainak és az analóg ország belföldi árainak használatával történt. Mivel a moldovai gyártó az EU-ba irányuló exportjait egy kapcsolt kereskedőn keresztül bonyolítja, a dömpingkülönbözet kiszámítása az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint azon a számtanilag képzett exportáron alapult, amelyet egy független közösségi fogyasztónak történő értékesítés tekintetében megállapítottak.

(84) Az így kapott dömpingkülönbözet 16,1 %.

(85) Mivel az együttműködés szintje magasnak mutatkozott, azaz az együttműködő moldovai gyártótól származó behozatal a teljes behozatal mintegy 85 %-át tette ki, az MMZ ellenőrzött adatai alapján egyetlen, az egész országra kiterjedő dömpingkülönbözetet állapítottunk meg, ugyanazon a szinten, mint az együttműködő exportáló gyártó esetében.

(86) Ezért az egész országra kiterjedő dömpingkülönbözet Moldova esetében 16,1 %.

5.3. *Török exportáló gyártók*

(87) Az alaprendelet 2. cikke (11) és (12) bekezdésének megfelelően a dömpingkülönbözet megállapítására a fentiek szerint meghatározott rendes érték súlyozott átlagának és a fentiek szerint meghatározott exportár súlyozott átlagának terméktípusonkénti összehasonlítása alapján került sor.

(88) Az ideiglenes dömpingkülönbözetek a következők:

A vállalat neve	Dömpingkülönbözet
Kroman Çelik Sanayli AS (Kroman)	18,8 %
Çolakoglu Metalurji A.S (Çolakoglu)	9,8 %
Iskenderun Demir ve Çelik AŞ (Isdemir)	10,5 %
Habas Sinai ve Tibbi Gazlar Istihsal Endustri AS (Habas)	7,1 %
Icdas Celik Enerji Tersane ve Ulasim Sanayii AS (Icdas)	4,1 %
Minden egyéb vállalat	18,8 %

D. **A KÖZÖSSÉGI GAZDASÁGI ÁGAZAT**

1. **Közösségi termelés**

(89) A közösségi össztermelés meghatározásához a közösségi gyártókról szóló valamennyi elérhető információt, köztük a panaszban foglalt információkat, valamint a közösségi gyártóktól a vizsgálat megindítása előtt és után gyűjtött adatokat felhasználtuk.

(90) Ezen az alapon a vizsgálati időszak alatti teljes közösségi gyártást mintegy 24,9 millió tonnára becsültük. Ez az összeg valamennyi közösségi gyártó termelését magában foglalja, akik jelentkeztek, valamint az eljárás során háttérben maradt gyártók (a továbbiakban: csendes gyártók) becsült termelését is. A csendes gyártók a közösségi össztermelés körülbelül 30 %-áért felelősek. Az ismert közösségi gyártók egyike sem ellenezte a vizsgálat megkezdését, vagy maradt semleges álláspontonon azzal kapcsolatban.

(91) Ami a csendes gyártókat illeti, a Bizottság kérdőíveket küldött szét, hogy – kivált az értékesítés volumenéről és árairól – pontosabb adatokat kapjon, azonban nem kapott választ ezektől a gyártóktól. Így a Bizottság egyéb információ hiányában a csendes gyártók tekintetében a panaszban megadott adatokat használta a közösségi termelés és fogyasztás meghatározására.

(92) A panaszt támogató közösségi gyártók termelési volumene a vizsgálati időszak alatt 11,1 millió tonnára, azaz a becsült közösségi össztermelés mintegy 45 %-ára rúgott, míg azoké a gyártóké, akik ugyan támogatták a panaszt, de nem kívántak együttműködni, 25 %-ot tett ki.

2. **A közösségi gazdasági ágazat meghatározása**

(93) Amint a (92) preambulumbekezdés említi, a vizsgálat azt mutatta, hogy azok a közösségi gyártók, akik támogatták a panaszt és hajlandók voltak együttműködni a vizsgálat során, a közösségi össztermelés mintegy 45 %-át tették ki a vizsgálati időszak alatt. Ennek megfelelően az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének, valamint 5. cikke (4) bekezdésének értelmében ezek a gyártók alkotják a közösségi gazdasági ágazatot.

(94) Tekintettel a panaszt támogató és a vizsgálatban együttműködésre hajlandó, nagyszámú gyártóra, az okozott kárt mintavétel segítségével terveztük megvizsgálni. Húszan töltötték ki azokat a mintavételi kérdőíveket, amelyeket az ismert közösségi gyártóknak elküldtünk. Mivel az említett húsz együttműködő gyártó négy vállalatcsoportból és két független gyártóból állt, nem alkalmaztunk mintavételt.

(95) Mivel a négy vállalatcsoport közül kettő igen sok kapcsolt vállalatból állt, úgy döntöttünk, hogy a termelési volumenük és földrajzi elhelyezkedésük alapján kiválasztott tizenegy egyéni vállalat által szolgáltatott adatokat már az előzetes vizsgálódások során, a helyszínen ellenőrizzük. A többi vállalat adatait pedig az általuk kitöltött kérdőív alapján elemeztük.

E. **AZ OKOZOTT KÁR**

1. **Közösségi fogyasztás**

(96) A közösségi fogyasztás meghatározása a teljes behozatal alapján történt, amelyet az Eurostat adataiból, a közösségi gazdasági ágazat és más közösségi gyártók közösségi piacon végzett összes értékesítéséből vezettünk le, ideértve a csendes gyártók által végezett, becsült értékesítést is.

(97) Amint azt a (91) preambulumbekezdés említi, felvettük a csendes gyártókkal a kapcsolatot és adatszolgáltatásra kértük őket, különösen ami az általuk a figyelembe vett időszak alatt végzett hengerhuzalgyártást és -értékesítést érinti. Mivel azonban nem mutattak együttműködést és más adatok nem álltak rendelkezésre a közösségi piacon végzett értékesítésükről, a panaszban megadott adatok kerültek felhasználásra.

1. táblázat

Közösségi fogyasztás	2004	2005	2006	2007	Vizsgálati időszak
Tonna	21 517 641	20 454 603	22 438 442	23 102 366	22 754 018
Index	*100*	*95*	*104*	*107*	*106*

Forrás: Eurostat, a panaszban szereplő adatok és a kitöltött kérdőívek.

(98) A közösségi fogyasztás teljes volumene összességében 6 %-kal növekedett a figyelembe vett időszakban. Az emelkedés 2006-ban kezdődött, egy átmeneti, 5 %-os csökkenést követően 2005-ben. Ezután a fogyasztás szintje helyreállt és 2007-ig egyre emelkedett, amit a vizsgálati időszak alatt enyhe csökkenés követett. A 2005-ben tapasztalható visszaesés arra vezethető vissza, hogy az építőiparban kisebb volt a kereslet.

2. **A Kínából, Moldovából és Törökországból származó közösségi behozatal**

2.1. *Kumuláció*

(99) Annak érdekében, hogy a vizsgálat tárgyát képező országokból származó behozatal kumulációját fel tudjuk becsülni, minden egyes ország egyéni helyzetét megvizsgáltuk az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében megadott feltételek fényében.

(100) A Kínából és Moldovából származó behozatal tekintetében megállapítást nyert, hogy importvolumenük meghaladta az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdésében meghatározott *de minimis* küszöböt, és az ezekből az országokból származó behozatal mértéke nem elhanyagolható. Ráadásul két ország importvolumene a figyelembe vett időszak alatt hasonlóan alakult: 2007-ben tetőzött, majd azt követően némileg csökkent. A vizsgálat arra is rámutatott, hogy a releváns gazdasági szereplők közötti verseny feltételei hasonlóak voltak, különösen a vizsgálati időszak alatt. Megállapítottuk, hogy különösen az ebből a két országból származó behozatal kínált alá a közösségi gazdasági ágazat árainak. Ennélfogva úgy tekintettük, hogy teljesültek a kumuláció feltételei.

(101) Ami a Törökországból származó behozatalt illeti, a vizsgálat kimutatta, hogy a vizsgálati időszak alatt gyakorlatilag az együttműködő gyártók feleltek az érintett terméknek az adott országból származó teljes közösségi behozataláért. Következésképp ezen behozatal elemzése azokon az adatokon alapult, amelyeket az együttműködő gyártók megadtak. Mindezek alapján megállapítottuk, hogy – hasonlóképpen a Kínából és Moldovából származó behozatalhoz – a Törökországból származó behozatal volumene szintén meghaladta az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdésében meghatározott *de minimis* küszöböt, és az ezekből az országokból származó behozatal mértéke nem elhanyagolható. Megállapítottuk azonban, hogy – a másik két érintett országgal ellentétben – a releváns gazdasági szereplők között verseny feltételei nem voltak hasonlóak, különösen ami árképzési magatartásukat illeti. Ezekre az exportőrökre sem a közösségi gazdasági ágazat árainak alákínálása nem volt jellemző, sem az, hogy a vizsgálati időszak alatt termékeiket a közösségi piacon a közösségi gazdasági ágazat tekintetében nem kárt okozó árként megállapított ár alatt értékesítették volna. Ennélfogva úgy tekintettük, hogy – a Kínából és Moldovából származó behozatallal kapcsolatban – a Törökországból származó behozatal tekintetében nem teljesültek a kumuláció feltételei.

(102) A fentiek alapján ideiglenesen azt a következtetést vontuk le, hogy a Törökországból származó behozatalt nem kell kumulálni a Kínából és Moldovából származó behozatallal.

2.2. *A Kínából és Moldovából származó dömpingelt behozatal*

(103) A Kínából és Moldovából (a továbbiakban: érintett országok) származó behozatal a figyelembe vett időszak alatt a következőképpen alakultak:

2. táblázat

A Kínából és Moldovából származó teljes dömpingelt behozatal	2004	2005	2006	2007	Vizsgálati időszak
Volumen (tonna)	292 621	224 511	739 615	1 744 865	1 431 628
Index	*100*	*77*	*253*	*596*	*489*
Piaci részesedés	1,4 %	1,1 %	3,3 %	7,6 %	6,3 %
Index	*100*	*81*	*242*	*555*	*463*
Árak (EUR/tonna)	374	430	378	409	419
Index	*100*	*115*	*101*	*109*	*112*

Forrás: Eurostat.

(104) Az érintett országokból származó dömpingelt behozatal a 2004. évi 0,3 millió tonnáról jelentősen, azaz csaknem ötszörösére emelkedett: 2007-ben elérte a 1,4 millió tonnát. Ez a behozatal 2007-ben tetőzött, és ezt követően a közösségi fogyasztással összhangban enyhén csökkenő tendenciát mutatott.

(105) Bár az érintett országokból származó dömpingelt behozatal átlagárai a figyelembe vett időszak során 12 %-kal emelkedtek, megállapításra került, hogy alákínáltak a közösségi gazdasági ágazat árainak, különösen a vizsgálati időszak alatt. Ennek eredményeként piaci részesedésük jelentős mértékben megnőtt: a 2004. évi 1,4 %-ról a vizsgálati időszak alatti 6,3 %-ra.

2.3. *Áralákínálás*

(106) Az áralákínálás elemzése céljából a közösségi gazdasági ágazat által független vevőknek felszámolt, *ex-works* paritásra igazított, súlyozott átlagos eladási árakat hasonlítottuk össze terméktípusonként az érintett országokból történő behozatal megfelelő CIF-paritás alapján megállapított, a behozatalt követő költségek tekintetében megfelelően kiigazított azon súlyozott átlagáraival, amelyeket az első független fogyasztónak számoltak fel.

(107) A kínai exportőrök csak igen csekély mértékben működtek együtt. A vizsgálatban csak egy gyártó mutatott együttműködést, aki a Kínából a Közösségbe irányuló teljes export 5 %-át képviselte. E gyártó tekintetében hasonló terméktípusok alapján 4,5 %-os átlagos ár-alákínálási különbözetet állapítottunk meg.

(108) A többi kínai gyártó tekintetében az áralákínálást az Eurostat jelentéseiben szereplő átlagos exportár és a közösségi gazdasági ágazat átlagos árai alapján határoztuk meg. Így 7,6 %-os átlagos ár-alákínálási különbözetet kaptunk.

(109) Az egyetlen moldovai gyártó, MMZ a Moldovából a Közösségbe irányuló teljes behozatal 85 %-át képviselte. Ezért Moldova esetében az ár-alákínálási különbözetet úgy állapítottuk meg, hogy az együttműködő gyártó átlagos exportárait hasonlítottuk össze a közösségi gazdasági ágazat átlagos eladási áraival, az összehasonlítható terméktípusok tekintetében. Így 0,1 %-os átlagos ár-alákínálási különbözetet kaptunk.

(110) A fenti megállapítások mellett azt is figyelembe kell venni, hogy az érintett termék olyan nyersanyag, amelynek transzparens a piaca, és ahol minden gazdasági szereplő ismeri az említett árakat. Mindemellett az eladási árakra az is nyomást gyakorolt, hogy – különösen a vizsgálati időszak alatt – emelkedtek a közösségi piacon a nyersanyagárak.

3. **A közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

3.1. *Előzetes megjegyzések*

(111) Az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban a dömpingelt behozatal közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatásának vizsgálata magában foglalta valamennyi olyan gazdasági mutató értékelését, amely 2004 és a vizsgálati időszak vége között hatással volt a közösségi ipar helyzetére.

3.2. *Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás*

3. táblázat

	2004	2005	2006	2007	Vizsgálati időszak
Termelés (tonna)	11 475 041	10 435 463	11 464 051	11 159 222	11 122 136
Index	*100*	*91*	*100*	*97*	*97*
Kapacitás (tonna)	14 164 000	14 652 000	14 627 000	14 846 000	15 049 000
Index	*100*	*103*	*103*	*105*	*106*
Kapacitáskihasználás	81 %	71 %	78 %	75 %	74 %
Index	*100*	*88*	*97*	*93*	*91*

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(112) Amint a fenti táblázat mutatja, a közösségi gazdasági ágazat termelése a figyelembe vett időszak alatt 3 %-kal csökkent, holott a közösségi fogyasztás ezen időszak alatt nőtt. A 2004 és 2005 között a termelésben megfigyelhető 9 %-os csökkenés a következő évben – összhangban a közösségi fogyasztás több mint 9 %-os növekedésével – helyreállt.

(113) A közösségi gazdasági ágazat a közösségi piachoz fűzött pozitív várakozásoknak megfelelően termelési kapacitását a vizsgálati időszak alatt mintegy 15 millió tonnára növelte. A stagnáló értékesítés és a csökkenő termelési volumenek miatt a rendelkezésre álló kapacitás kihasználása a 2004. évi 81 %-ról a vizsgálati időszak alatt 74 %-ra csökkent.

3.3. *Értékesítési volumenek és piaci részesedés*

(114) Amint azt a (94) preambulumbekezdés említi, a közösségi gazdasági ágazat többek között négy vállalatcsoportból áll, amelyek számos kapcsolt vállalatot foglalnak magukban. A vizsgálat rámutatott, hogy a kapcsolt vállalatok között az érintett termék transzferére került sor. A lenti táblázatban figyelembe vett értékesítési számadatok arra a mennyiségre vonatkoznak, amelyet a közösségi piacon az első független fogyasztónak adtak el.

4. táblázat

	2004	2005	2006	2007	Vizsgálati időszak
Értékesítési mennyiség (tonna)	7 596 746	6 832 143	7 585 289	7 605 382	7 570 540
Index	*100*	*90*	*100*	*100*	*100*
Piaci részesedés	35,3 %	33,4 %	33,8 %	32,9 %	33,3 %
Index	*100*	*95*	*96*	*93*	*94*

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(115) Bár a közösségi fogyasztás a figyelembe vett időszak alatt 6 %-kal nőtt, az érintett termék értékesítési mennyisége, már ami a közösségi gazdasági ágazat által a független közösségi fogyasztóknak történő értékesítést illeti, stabil maradt. Ez azt jelenti, hogy a közösségi gazdasági ágazat a dömpingelt behozatal miatt kialakult verseny miatt nem tudott profitálni a megnövekedett fogyasztásból. Következésképpen a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése 2004 és a vizsgálati időszak között 6 %-kal csökkent.

(116) A piaci részesedés elvesztése annak ellenére következett be, hogy a közösségi gazdasági ágazat erőfeszítéseket tett arra, hogy – amint azt a (117) preambulumbekezdés is kifejti – magasabb minőségi kategóriájú termékek felé mozduljon el.

3.4. *A közösségi gazdasági ágazat átlagos egységárai*

(117) A figyelembe vett időszak alatt a közösségi gazdasági ágazat átlagos, *ex-works* paritású eladási árai, amelyeket független közösségi fogyasztóknak számolt fel, 14 %-kal nőttek. A vizsgálat kimutatta, hogy az eladási árakban mutatkozó emelkedés részben annak volt köszönhető, hogy az ágazat elmozdult a magasabb minőségi kategóriák felé, amelyek kapcsán nem volt dömpingelt behozatal, de másrészt a megnövekedett gyártási költségeknek is betudható volt. Megjegyzendő azonban, hogy a vizsgálati időszak alatt a standard termékek a közösségi gazdasági ágazat értékesítésének mintegy 80 %-át tették ki, tehát továbbra is az ágazat legfontosabb termékei voltak.

5. táblázat

	2004	2005	2006	2007	Vizsgálati időszak
Átlagár (EUR/tonna)	414	409	435	468	474
Index	*100*	*99*	*105*	*113*	*114*

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(118) Megállapításra került, hogy a közösségi gazdasági ágazat átlagos gyártási költségei 2004 és a vizsgálati időszak között 25 %-kal megemelkedtek, főként a fémhulladék árának emelkedése miatt, amely a hengerhuzal előállításához használt fő alapanyag. Ugyanezen időszak alatt a fémhulladék ára 34 %-kal emelkedett, tehát a fenti táblázatban látható áremelkedés a nyersanyag áremelkedését csak részben tudta fedezni.

3.5. *Készletek*

(119) A készletek a vizsgálati időszak alatt a termelési volumen mintegy 5 %-át tették ki. A közösségi gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak alatt 10 %-kal csökkentette készleteit, különösen 2007 és a vizsgálati időszak között. A készletek ezen csökkenése azonban azt is jelezheti, hogy a jövőben alacsonyabb szintű üzleti tevékenységet terveznek. Ezzel összefüggésben megjegyzendő, hogy a közösségi gazdasági ágazat termelésének mintegy 20 %-át kötött használatra, azaz a termékek további feldolgozására szánják. A figyelembe vett időszak során a kötött használat aránya stabil maradt.

6. táblázat

	2004	2005	2006	2007	Vizsgálati időszak
Készletek (tonna)	657 667	530 578	691 413	699 508	594 408
Index	*100*	*81*	*105*	*106*	*90*

Forrás: kitöltött kérdőívek.

3.6. *Foglalkoztatottság, bérek és termelékenység*

7. táblázat

	2004	2005	2006	2007	Vizsgálati időszak
Foglalkoztatottság – teljes munkaidős-egyenérték (FTE)	4 131	3 918	3 825	4 084	4 206
Index	*100*	*95*	*93*	*99*	*102*
Munkaerőköltség (EUR/FTE)	41 300	43 200	45 300	45 300	44 600
Index	*100*	*105*	*110*	*110*	*108*
Termelékenység (Index)	100	96	108	98	95

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(120) Ahogyan az általában a fémfeldolgozó iparra jellemző: a foglalkoztatottak számát nem lehet anélkül csökkenteni, hogy a termelés ne szenvedjen csorbát. A foglalkoztatottak száma ezért meglehetősen stabil maradt, és még valamennyit emelkedett is a vizsgálati időszak alatt.

(121) A vizsgálat a munkaerőköltségek emelkedése ellenére azt mutatta, hogy a közösségi gazdasági ágazat – amint azt a fenti (118) preambulumbekezdés leírja – erőfeszítéseket tett a gyártás racionalizálására és gyártási költségeinek csökkentésére, hogy a nyersanyagárakban bekövetkezett jelentős emelkedést ellensúlyozza. A gyártás átlagköltségeinek megnövekedése ezért sokkal kevésbé volt szembeszökő, mint a fémhulladékárak emelkedése.

(122) Bár a figyelembe vett időszak alatt a közösségi fogyasztás nőtt, a közösségi gazdasági ágazat a várakozások ellenére nem tudta termelékenységét növelni. A termelékenység – amint a fenti 3. táblázat mutatja – együtt csökkent a csökkenő termelési volumennel.

3.7. *Nyereségesség, pénzforgalom, beruházások, beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség*

8. táblázat

	2004	2005	2006	2007	Vizsgálati időszak
Nyereségesség	14,2 %	7,1 %	8,1 %	7,7 %	6,7 %
Index	*100*	*50*	*57*	*54*	*47*
Pénzforgalom (ezer EUR)	499 500	260 845	354 398	276 463	262 764
Index	*100*	*52*	*71*	*55*	*53*
Beruházások (ezer EUR)	147 897	136 031	231 726	221 808	200 126
Index	*100*	*92*	*157*	*150*	*135*
Beruházások megtérülése	69 %	49 %	51 %	47 %	47 %
Index	*100*	*72*	*74*	*68*	*68*

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(123) A közösségi gazdasági ágazat nyereségességét a hasonló termék értékesítéséből származó, adózás előtti nettó nyereségnek az ezen értékesítések forgalmának százalékában kifejezett értékeként állapítottuk meg. A figyelembe vett időszak alatt a közösségi gazdasági ágazat nyereségessége a 2004. évi 14,2 %-os profithoz képest a vizsgálati időszak alatt 6,7 %-ra csökkent. A nyereségesség 2005. évi hirtelen csökkenése, amely a fogyasztás csökkenésével egyidejűleg történt, az ágazat gazdasági visszaesésével is összefügghet. A közösségi gazdasági ágazat nyereségessége 2006-ban valamelyest helyreállt, de 2007-ben és a vizsgálati időszak alatt ismét romlásnak indult.

(124) A közösségi gazdasági ágazat átlagos eladási árai emelkedtek a figyelembe vett időszakban. Az olcsó dömpingelt behozatal következtében azonban nem volt abban a helyzetben, hogy a megnőtt nyersanyagárakat fogyasztóira hárítsa, és profitáljon a piac növekedéséből, amelyre azokban az években került sor.

(125) A pénzforgalomban, azaz az ágazat azon képességében, hogy maga finanszírozza tevékenységeit, mutatkozó tendencia nagyrészt a nyereségesség alakulását tükrözi. Bár a figyelembe vett időszak alatt a pénzforgalom a pozitív tartományban maradt, nagyon alacsony szinten mozgott, főként a 2004. évvel való összehasonlításban. Ugyanezt lehet kijelenteni a beruházások megtérüléséről, amely hasonlóképpen kedvezőtlenül alakult a figyelembe vett időszakban.

(126) A közösségi gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak alatt romló pénzügyi teljesítménye ellenére sem hagyott fel beruházási tevékenységével. Ebből arra lehet következtetni, hogy az ágazat nem hajlandó leállni a termeléssel, mert életképesnek tartja a szektort. A beruházások szintje azt szemlélteti, hogy a szektornak megvan a szükséges tőkebevonási képessége. A pénzforgalomnak a figyelembe vett időszakban bekövetkezett visszaesésével párhuzamosan azonban ez a képesség is egyre korlátozottabbá vált.

3.8. *Növekedés*

(127) A közösségi gazdasági ágazat értékesítési volumene 2004 és a vizsgálati időszak között stagnált a közösségi piacon, így a közösségi gazdasági ágazat nem tudott profitálni a közösségi fogyasztás fellendüléséből, azaz 2004 és a vizsgálati időszak közötti 6 %-os növekedéséből. Következésképpen piaci részesedése ugyanabban az időszakban két százalékponttal csökkent.

3.9. *A tényleges dömpingkülönbözet mértéke*

(128) A Kínára, Moldovára és Törökországra vonatkozó dömpingkülönbözetek, amelyeket a fenti, dömpinggel foglalkozó szakasz taglal, jóval meghaladják a *de minimis* mértéket. Figyelembe véve a dömpingelt behozatal mennyiségét és árát, a tényleges dömpingkülönbözetek hatása nem tekinthető elhanyagolhatónak.

4. **A kárra vonatkozó következtetés**

(129) Bizonyos kármutatók, mint például az eladási árak (+ 14 %), a termelési kapacitás (+ 6 %) és a beruházások (+ 35 %), kedvező tendenciát mutatnak a figyelembe vett időszak alatt.

(130) Más kármutatók azonban, mint a termelés (– 3 %), kapacitáskihasználás (– 9 %), piaci részesedés (– 6 %) és termelékenység (– 5 %) romlottak, míg a független közösségi fogyasztóknak történő értékesítés mennyisége a figyelembe vett időszakra jellemző növekvő fogyasztás ellenére stagnált. Ezenkívül ez súlyosan érintette a közösségi gazdasági ágazat pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó kármutatókat is, csakúgy, mint a pénzforgalmat (– 47 %), a beruházások megtérülését (– 32 %) és a nyereségességet (– 7,5 százalékpont). Ez azt jelenti, hogy a közösségi gazdasági ágazat tőkebevonási képessége is csorbát szenvedett.

(131) A vizsgálat arra is rámutatott, hogy a közösségi gazdasági ágazat termelési költségei a figyelembe vett időszak alatt jelentős mértékben növekedtek, főként a fémhulladék árának hirtelen megemelkedése miatt (+ 34 %), amely a hengerhuzalgyártás fő nyersanyaga. A kínai és moldovai exportőrök által a vizsgálati időszak alatt gyakorolt áralákínálás miatt azonban a közösségi gazdasági ágazat nem tudta a megnövekedett nyersanyagáraknak megfelelően emelni eladási árait.

(132) A fentiek alapján megállapítható, hogy a közösségi gazdasági ágazat pénzügyi helyzete jelentősen romlott, noha a vizsgálati időszak alatt nyereséges maradt azáltal, hogy magasabb minőségi kategóriájú és magasabb árak jellemezte piaci szegmensekre összpontosított. A fentiek figyelembevételével azt a következtetést vontuk le, hogy a közösségi gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikke (5) bekezdésének értelmében jelentős kár érte.

F. **OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

1. **Bevezetés**

(133) Az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdésével összhangban megvizsgáltuk, hogy az érintett termék Kínából és Moldovából származó dömpingelt behozatala okozott-e olyan mértékű kárt a közösségi gazdasági ágazatnak, amely jelentősnek minősíthető. A dömpingelt behozatal mellett az olyan ismert tényezőket is megvizsgáltuk, amelyek ugyanabban az időben kárt okozhattak a közösségi gazdasági ágazatnak, hogy kizárjuk annak lehetőségét, hogy az egyéb tényezők által okozott esetleges kárt a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsuk.

2. **A dömpingelt behozatal hatása**

(134) A vizsgálat azt mutatta, hogy a Kínából és Moldovából származó dömpingelt behozatal a figyelembe vett időszakban jelentős mértékben, majdnem ötszörösére ugrott meg: 2004 és a vizsgálati időszak között 1,1 millió tonnával növekedett. Ez a növekedés különösen 2006 és a vizsgálati időszak között volt szembeszökő. A vizsgálati időszak alatt az érintett országokból származó behozatal részesedése a közösségi piacon a 2004. évi 1,4 %-ról 6,3 %-ra nőtt. Gyakorlatilag ez a figyelembe vett időszak alatt a közösségi fogyasztásban tapasztalt teljes növekedésnek felelt meg.

(135) Ugyanebben az időszakban, bár a közösségi gazdasági ágazat értékesítési volumene stabil maradt, részesedése a közösségi piacon 35,3 %-ról 33,3 %-ra, azaz 2 százalékponttal csökkent.

(136) Ami az árakat illeti, annak ellenére, hogy a dömpingelt behozatal árai a figyelembe vett időszak alatt a megnövekedett nyersanyagárakkal párhuzamosan 12 %-kal növekedtek, még mindig alákínáltak a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon szabott áraknak. A közösségi gazdasági ágazat ennek következményeként nem volt olyan mértékű áremelésre képes, hogy teljes mértékben fedezze a nyersanyagárak emelkedését. A közösségi gazdasági ágazatnak a közösségi piacon történő értékesítéseiből származó nyereségessége így a 2004. évi 14,2 %-ról 6,7 %-ra csökkent a vizsgálati időszak alatt.

(137) A vizsgálat arra is rámutatott, hogy a hengerhuzalpiac transzparens, és valamennyi gazdasági szereplő ismeri a különféle beszerzési források által kínált árak színvonalát. Az érintett országokból származó olcsó dömpingelt behozatal egyre növekvő mennyisége kedvezőtlenül befolyásolta a piacot, azáltal hogy általában véve leszorította az árakat, amint azt alább a (138) preambulumbekezdés kifejti.

(138) Álláspontunk szerint az érintett országokból származó olcsó dömpingelt behozatal által a közösségi piacra gyakorolt, folyamatos nyomásnak tudható be az, hogy a közösségi gazdasági ágazat nem tudta hozzáigazítani árait a megnövekedett nyersanyagköltségekhez, különösen a vizsgálati időszak alatt, amikor a fémhulladék árai tetőztek. Ez volt magyarázat a piaci részesedés csökkenésére, az eladási árak alacsony szintjére és a közösségi gazdasági ágazat nyereségességének visszaesésére. Ezért ideiglenesen azt a következtetést vontuk le, hogy a Kínából és Moldovából származó, olcsó dömpingelt behozatal megnövekedése jelentős mértékű kedvezőtlen hatást gyakorolt a közösségi gazdasági ágazat helyzetére, főként a vizsgálati időszak alatt.

3. **Egyéb tényezők hatása**

3.1. *A kereslet alakulása*

(139) Amint azt a (98) preambulumbekezdés említi, a hengerhuzal közösségi fogyasztása a figyelembe vett időszak alatt összesen 6 %-kal nőtt. Ezért a fogyasztás növekedését nem tekintjük olyan tényezőnek, amely hozzájárulhatott a közösségi gazdasági ágazatot ért kárhoz.

3.2. *A nyersanyagok és a villamos energia árai a közösségi piacon*

(140) A nyersanyagok, elsősorban az acélhulladék és néhány esetben a vasérc ára, nagymértékben emelkedett a figyelembe vett időszakban. Felmerült az az érv, miszerint a megnövekedett nyersanyagárak hatással voltak a közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzetének romlására a figyelembe vett időszakban, valamint legfőképp a vizsgálati időszak alatt, amikor a nyersanyagárak tetőztek.

(141) Azt is állították, hogy a hengerhuzal előállítási költségeinek fő összetevőjét alkotó villamos energia áremelkedése okozta a vizsgálati időszak alatt a közösségi gazdasági ágazatot ért kárt.

(142) A vizsgálat megerősítette, hogy a közösségi gazdasági ágazat hengerhuzal-előállítási költségei a figyelembe vett időszakban 25 %-kal emelkedtek. Ha azonban a piacon adottak a hatékony kereskedelem feltételei, azaz nincs kárt okozó dömping, elvárható, hogy az árakat rendszeresen kiigazítják annak érdekében, hogy tükrözzék az előállítási költségek különféle összetevőinek helyzetét. Erre ebben az esetben nem került sor. Bár a közösségi gazdasági ágazat emelte eladási árait, ez nem volt elegendő mértékű ahhoz, hogy megakadályozza nyereségességének jelentős visszaesését. Ezért inkább a kínai és moldovai exportőrök által gyakorolt áralákínálás szorította le a közösségi piaci árakat és akadályozta meg a közösségi gazdasági ágazatot abban, hogy a megemelkedett nyersanyagárakat a fogyasztókra hárítsa.

3.3. *A közösségi gazdasági ágazat kötött felhasználásra irányuló termelése*

(143) A termelési volumen növelése általában méretgazdaságosságot eredményez, ami kedvező az érintett gyártó számára. A közösségi gazdasági ágazat nagyrészt vertikálisan integrált, és a kötött felhasználásra irányuló termelést arra fordítják, hogy azok további feldolgozásával a kapcsolódó ágazatok hozzáadott értékű termékeket állítsanak elő. A vizsgálat nem mutatott ki olyan termelési problémát, amely ezen termékek előállításához kapcsolódott volna. Amint azt a (119) preambulumbekezdésben is szerepelt, a kötött felhasználás a figyelembe vett időszakban ugyanazon a szinten maradt.

(144) Mindezek alapján úgy találtuk, hogy a közösségi gazdasági ágazat kötött felhasználásra irányuló termelése, különösen a vizsgálati időszak alatt, nem járult hozzá pénzügyi helyzetének romlásához.

3.4. *Magas minőségi kategóriába tartozó termékek értékesítése a közösségi gazdasági ágazat által*

(145) Felmerült az az érv, hogy a közösségi gazdasági ágazat nem szenved kárt, mert termelését és a közösségi piacra irányuló értékesítését magas minőségi kategóriába tartozó termékek felé orientálta, ezért védelmet élvez a hengerhuzalpiac standard szegmensére koncentrálódó dömpingelt behozatallal szemben.

(146) A fenti kijelentésnek azonban ellentmondanak a vizsgálat megállapításainak. Még ha, amint azt a (117) preambulumbekezdés megállapítja, a közösségi gazdasági ágazat, különösen a vizsgálati időszak alatt, el is mozdult a magas minőségi kategóriába tartozó termékek felé, megállapításra került, hogy értékesítési volumenének 80 %-a standard termékekből állt, amelyek ki voltak téve az érintett országokból származó, olcsó dömpingelt behozatal jelentette közvetlen versenynek.

(147) Ezért úgy tekintettük, hogy a magas minőségi kategóriába tartozó termékek felé való elmozdulás csupán azt tette lehetővé a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy enyhítse a nyereségességében bekövetkező csökkenést a figyelembe vett időszakban és különösen a vizsgálati időszak alatt.

3.5. *Önkárosítás*

(148) Az egyik fél azzal érvelt, hogy a közösségi gazdasági ágazat jelentős mértékben importált hengerhuzalt az érintett országokból, ezért az ágazatot ért kárt önkárosításnak kell tekinteni.

(149) Az állítás kivizsgálása azt mutatta, hogy a közösségi gazdasági ágazat az érintett terméket csak igen csekély mértékben importálta, amely a vizsgálati időszak alatti termelése 1 %-ának felel meg. Ezért az ilyen behozatal által okozott kár legfeljebb elhanyagolható mértékű lehetett.

3.6. *A közösségi gazdasági ágazat exportteljesítménye*

(150) Bár a kár és az okozati viszony elemzése a közösségi gazdasági ágazatnak a Közösség piacán jellemző helyzetére összpontosított, az ágazat exportteljesítményét is megvizsgáltuk, mint olyan lehetséges további tényezőt, amely felelőssé tehető a megállapított károkozásért. Az elemzés azt mutatta, hogy a közösségi gazdasági ágazat által a független feleknek történő exportértékesítés viszonylag szerény mértékű (7 % körüli) maradt a figyelembe vett időszakban. Ezenfelül a figyelembe vett időszakban az exportértékesítés részesedése csökkenő tendenciát mutatott. Az exportértékesítés volumenének a 2004. évi 900 000 tonnáról a vizsgálati időszak alatti 500 000 tonnára történő csökkenése magyarázattal szolgálhat arra, hogy ugyanebben az időszakban a termelés is visszaesett. Az exportár azonban magasabb volt, mint az az ár, amelyet a közösségi gazdasági ágazat a közösségi piacon számított fel a fogyasztóknak. Ezért arra a következtetésre jutottunk, hogy a közösségi gazdasági ágazatot ért kár szintje és különösen az ágazat vizsgálati időszak alatti nyereségességének jelentős visszaesése nem magyarázhatók az exportvolumen csökkenésével.

3.7. *Egyéb harmadik országokból származó behozatal*

(151) Az egyéb harmadik országokból származó behozatal volumenének és árainak tendenciái a következőképpen alakultak 2004 és a vizsgálati időszak között:

9. táblázat

Egyéb harmadik országok	2004	2005	2006	2007	Vizsgálati időszak
Behozatal (tonna)	1 202 566	1 417 431	1 437 307	1 070 978	1 040 648
Index	*100*	*119*	*120*	*89*	*87*
Piaci részesedés	5,6 %	7,0 %	6,4 %	4,6 %	4,6 %
Index	*100*	*125*	*115*	*83*	*82*
Ár (EUR/tonna)	392	419	436	495	508
Index	*100*	*107*	*111*	*126*	*130*

Forrás: Eurostat.

(152) A legfontosabb olyan további harmadik országok, amelyek hengerhuzalt exportáltak a Közösségbe: Svájc, Ukrajna és Brazília. Amint a fenti táblázat mutatja, az egyéb harmadik országokból származó behozatal értékesítési volumene és piaci részesedése csökkent a figyelembe vett időszakban, áraik pedig viszonylag magasak voltak a vizsgálati időszak alatt.

(153) A fentiek alapján ideiglenesen azt a következtetést vontuk le, hogy a Törökországból és egyéb harmadik országból származó behozatal nem járult hozzá a közösségi gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz.

3.8. *Egyéb közösségi gyártók*

(154) A közösségi piacra vonatkozó adatok elemzése arra enged következtetni, hogy az összes többi közösségi gyártóról elmondható: a figyelembe vett időszakban nem nyert, csak veszített piaci részesedéséből. A vizsgálat nem mutatott ki a közösségi gyártók közötti versenyt érintő különösebb problémát vagy a kereskedelmet torzító olyan hatást, amellyel a közösségi gazdasági ágazatnak okozott jelentős kár magyarázható lenne.

(155) A fentiek alapján ideiglenesen azt a következtetést vontuk le, hogy a közösségi gazdasági ágazat meghatározásában nem szereplő gyártók nem járultak hozzá a közösségi gazdasági ágazatot ért kárhoz.

4. **Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(156) A fenti elemzés megmutatta, hogy a Kínából és Moldovából származó olcsó dömpingelt behozatal volumenében és piaci részesedésében jelentős növekedést lehetett tapasztalni 2004 és a vizsgálati időszak között. Ezenkívül megállapításra került, hogy ezen behozatalok árszínvonala, amely nem érte el a közösségi gazdasági ágazat által a hasonló terméktípusokra a közösségi piacon kiszabott árakat, jelentős mértékben dömpingelt volt.

(157) A Kínából és Moldovából származó, olcsó, dömpingelt behozatal volumenének és piaci részesedésének növekedése nemcsak a közösségi kereslet általános fokozódásával esett egye, hanem a vizsgálati időszak alatt a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedésének kedvezőtlen alakulásával és az ehhez a gazdasági helyzethez tartozó fő mutatók romlásával is. A közösségi gazdasági ágazat nyereségessége kevesebb, mint a felére esett vissza 2004 és a vizsgálati időszak között.

(158) Azon többi ismert tényező vizsgálata, amelyek a közösségi gazdasági ágazatnak kárt okozhattak volna, feltárta, hogy a vizsgálati időszak alatt e tényezők egyike sem gyakorolhatott jelentős kedvezőtlen hatást az ágazatra.

(159) A fenti elemzés alapján, amely a közösségi gazdasági ágazat helyzetére hatást gyakorló valamennyi ismert tényezőt megfelelően megkülönböztette és elkülönítette a dömpingelt behozatal káros hatásától, azt az ideiglenes következtetést vonjuk le, hogy a Kínából és Moldovából származó behozatal a közösségi gazdasági ágazatnak az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése értelmében jelentős kárt okozott.

5. **Törökországból származó behozatal**

10. táblázat

Törökország	2004	2005	2006	2007	Vizsgálati időszak
Behozatal (tonna)	540 040	581 432	754 811	625 409	560 669
Index	*100*	*108*	*139*	*116*	*104*
Piaci részesedés	2,5 %	2,8 %	3,4 %	2,7 %	2,5 %
Index	*100*	*112*	*136*	*93*	*100*
Ár (EUR/tonna)	397	369	388	444	458
Index	*100*	*93*	*98*	*112*	*115*

Forrás: Eurostat.

(160) Amint a fenti táblázat mutatja, a Törökországból származó behozatal volumene 4 %-kal nőtt, azaz a figyelembe vett időszak során a fogyasztásban bekövetkezett növekedéshez képest alig maradt alul. A Törökországból származó behozatal volumene a Kínából és Moldovából származó behozataloktól eltérően 2006-ban tetőzött, és azt követően csökkenő tendenciát mutatott. A behozatalok piaci részesedés is 2006-ban tetőzött, majd csökkent, és a vizsgálati időszak alatt megint elérte azt a szintet, mint 2004-ben.

(161) A figyelembe vett időszakban az átlagos importárak 15 %-kal emelkedtek. Amint azt a fenti 2.1. bekezdés leírja, a Törökországból származó behozatalról kiderült, hogy nem kínált alá a vizsgálati időszak alatt a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon alkalmazott áraknak. Ezenkívül megállapításra került, hogy áron aluli értékesítésre nem került sor ezen behozatalok során.

(162) Ennek alapján megállapítottuk, hogy a Törökországból származó behozatal nem járult hozzá a közösségi gazdasági ágazatot ért kárhoz.

G. A KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

1. Előzetes megjegyzés

(163) Az alaprendelet 21. cikkével összhangban megvizsgáltuk, hogy a káros dömpingre vonatkozó ideiglenes következtetés ellenére fennállnak-e kényszerítő okok annak vélelmére, hogy a dömpingellenes intézkedések elfogadása ebben az esetben nem szolgálná a közösségi érdeket. A Közösség érdekelemzése a legkülönbözőbb érdekek, mint például a közösségi gazdasági ágazat, az importőrök és az érintett terméket felhasználók érdekeinek mérlegelésén alapult.

2. Közösségi gazdasági ágazat

(164) A közösségi gazdasági ágazat számos, a Közösség különböző pontjain található gyártóból áll, akik az érintett termék kapcsán több mint 4 000 embert foglalkoztatnak közvetlenül.

(165) A közösségi gazdasági ágazatot jelentős kár érte, amelyet a Kínából és Moldovából érkező dömpingelt behozatal okozott. Emlékeztetünk arra, hogy a legtöbb kármutató a figyelembe vett időszak alatt kedvezőtlen tendenciát mutatott. Mindez különösen a közösségi gazdasági ágazat pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó kármutatókat érintette súlyosan, csakúgy, mint a pénzforgalmat, a beruházások megtérülését és a nyereségességet. Nagyon valószínűnek tűnik, a közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzete intézkedések hiányában tovább romlana.

(166) Az ideiglenes dömpingellenes vámok kivetése várhatóan helyreállítaná a közösségi piacon a hatékony kereskedelem feltételeit, és a hengerhuzal ára tükrözné az ár különféle összetevőinek költségeit és a piaci feltételeket. A vizsgálat azt mutatta, hogy a 3 %-os áremelkedés vagy az értékesítés volumenének növelése elég lenne ahhoz, hogy az ágazat gyorsan visszaállítsa pénzügyi helyzetét. Az ideiglenes intézkedések meghozatala várhatóan lehetővé tenné a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy a figyelembe vett időszak alatt elvesztett piaci részesedésének legalább egy részét visszanyerje, ami további kedvező hatással lenne gazdasági helyzetére és nyereségességére.

(167) Ezért arra a következtetésre jutottunk, hogy a Kínából és a Moldovából származó behozatalra vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetése a közösségi gazdasági ágazat érdekében állna.

3. Importőrök

(168) Mind a kilenc importőrnek kérdőívet küldtünk. Négy importőr határozottan kijelentette, hogy nem akar együttműködni, négy másik nem reagált. Ez azt jelzi, hogy az intézkedések meghozatala nem érintené nagymértékben az importőröket. Csak egy importőr működött együtt a vizsgálatban, azáltal, hogy kitöltötte a kérdőívet, és beleegyezett, hogy válaszait a helyszínen ellenőrizzék. Az általa megadott adatok szerint a hengerhuzalt főleg Törökországból szerzi be. Tehát nem érintené, ha intézkedéseket vetnénk ki a Kínából és Moldovából származó hengerhuzal behozatalára.

(169) Ezért arra következtetésre jutottunk az elérhető információk alapján, hogy az ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetése nem gyakorolna jelentős hatást az importőrökre.

4. Felhasználók

(170) 28 felhasználónak küldtünk kérdőíveket. A vizsgálatban azonban csak nyolc felhasználó működött együtt, amelyekre a vizsgálati időszak alatt az érintett országokból származó hengerhuzal behozatalának csak 15 %-a esett. Ezek az Olaszországban, Spanyolországban, Lengyelországban és Belgiumban található, a közösségi fogyasztásnak csupán 1 %-át kitevő felhasználók különféle ipari szektorokban, főként az autó-, az építő- és a gépiparban tevékenykednek.

(171) Az együttműködő felhasználók közül hárman egy szövetségbe tartoznak, és az építőiparban dolgoznak. A vizsgálati időszak alatt a Kínából és Moldovából származó hengerhuzal összes behozatalának 12 %-a esett rájuk. Ugyanakkor a hengerhuzalt nagyrészt (58 %-ban) a két érintett országból szerezték be, a fennmaradó részt pedig vagy egyéb harmadik országokból, vagy a közösségi gazdasági ágazattól. Ezenkívül megállapítottuk, hogy termelési költségeik jelentős részét a hengerhuzal tesz ki. Ezért nem zárhatjuk ki, hogy az intézkedések bevezetése kedvezőtlen hatással lenne ezekre a felhasználókra. Figyelembe véve azonban az alternatív – az intézkedések által nem érintett, más harmadik országokban, illetve a Közösségben található – beszerzési források elérhetőségét, ez a hatás feltehetően csak korlátozott lesz.

(172) A fenti (171) preambulumbekezdésben említett felhasználói szövetség, amelynek tagjai az építőiparban tevékenykednek és néhány esetben közvetlen versenyben állnak néhány vertikálisan integrált közösségi gyártóval, azt állította, hogy az intézkedések ebben az adott szektorban ellátási hiányhoz vezetnének. Úgy tekintjük azonban, hogy a Közösség meglévő kihasználatlan kapacitásának, valamint az egyéb harmadik országokban, mint például Törökországban, elérhető, alternatív beszerzési forrásoknak köszönhetően nem áll fenn az a veszély, hogy a Közösség piacán hiány jelentkezne. Ezenkívül a kínai és moldovai exportáló gyártóknak is lehetőségük lesz arra, hogy az érintett terméket a Közösség piacán értékesítsék, ámbár csak kárt nem okozó árszínvonalon.

(173) A nyolc együttműködő felhasználó közül az egyik a vizsgálati időszak alatt nem importált hengerhuzalt az érintett országokból. Így ezt a vállalatot az intézkedések bevezetése nem fogja kedvezőtlenül érinteni.

(174) A fennmaradó négy közösségi felhasználóra az érintett országokból származó hengerhuzal teljes behozatalának 3 %-a esik, és ők főként az autó- és a gépiparban tevékenykednek. Ezek a felhasználók főként közösségi beszállítóktól és más harmadik országokból szerezték be a hengerhuzalt, és az érintett országokból származó behozatal aránya a teljes behozatalhoz képest a vizsgálati időszak alatt rendkívül alacsony (5 %) volt. Ilyen körülmények között úgy véljük, hogy az intézkedések bevezetése nem gyakorolna jelentős hatást e vállalatok pénzügyi helyzetére.

(175) A fenti megfontolást figyelembe véve az elérhető információk alapján azt az ideiglenes következtetést vontuk le, hogy a dömpingellenes intézkedések hatása, amennyiben lesz ilyen, valószínűleg nem lesz jelentős az érintett termék felhasználóira nézve.

5. **A közösségi érdekre vonatkozó következtetés**

(176) Tekintettel a fenti megállapításokra, ideiglenesen arra a következtetésre jutottunk a közösségi érdekről rendelkezésre álló információk alapján, hogy összességében nincsenek olyan kényszerítő okok, amelyek a Kínából és Moldovából származó hengerhuzal behozatalára vonatkozó ideiglenes intézkedések kivetése ellen szólnának.

H. **IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

1. **A kár megszüntetéséhez szükséges szint**

(177) A dömpinggel, az ebből származó kárral, az okozati összefüggéssel és a közösségi érdekkel kapcsolatban levont következtetéseket figyelembe véve ideiglenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy a Kínából és a Moldovából származó dömpingelt behozatal további kárt okozzon a közösségi gazdasági ágazatnak.

(178) E vámok mértékének megállapításához a meglevő dömpingkülönbözeteket és a közösségi ipar által elszenvedett kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét vettük figyelembe.

(179) A káros dömping hatásainak megszüntetéséhez szükséges vám összegének kiszámításakor úgy ítéltük meg, hogy olyan intézkedéseket kell hozni, amelyekből fedezhetők a közösségi gazdasági ágazat termelési költségei és amelyek olyan, adózás előtti, reális mértékű nyereség elérését teszik lehetővé, amelyet a közösségi gazdasági ágazat ilyen típusú szektorban rendes versenyfeltételek mellett, azaz a dömpingelt behozatal hatása nélkül, a hasonló termék Közösségben történő értékesítése révén elérne. Ehhez a számításhoz 9,9 %-os, adózás előtti haszonkulcsot használtunk, amelyet a közösségi gazdasági ágazat által a dömpingelt behozatalok tetőzése előtti években, nevesül 2004 és 2006 között elért nyereség alapján állapítottunk meg. Ennek alapján kiszámítottuk azt az árat, amely mellett a hasonló termék nem okoz kárt a közösségi gazdasági ágazatnak.

(180) Ezt követően a szükséges áremelést az ár-alákínálási számításokhoz megállapított súlyozott átlagos importár és a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon eladott termékek kárt nem okozó árának összehasonlítása alapján határoztuk meg. Az összehasonlításból származó különbségeket azután a teljes CIF behozatal értékének százalékában fejeztük ki.

(181) Az összes többi kínai exportőr tekintetében a kár megszüntetéséhez szükséges maradék szint kiszámítása kapcsán emlékeztetni kell arra, hogy csak csekély mértékű együttműködést mutattak. Ezért az együtt nem működőkre érvényes dömpingkülönbözetet az együttműködő exportáló által a közösségi piacon értékesített reprezentatív mennyiségre vonatkozó legnagyobb különbözet alapján állapítottuk meg.

(182) Moldova tekintetében az együttműködés szintje magas volt. Ezért Moldova tekintetében az elérhető és a vizsgálat alatt ellenőrzött adatokat használtuk a kár megszüntetéséhez szükséges, országos szint kiszámításához. A különbözet alapját az az átlagár képezi, amelyet Moldovában a vizsgálati időszak alatt használtak bizonyos ügyletek során.

2. **Ideiglenes intézkedések**

(183) A fentiek alapján és az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban, úgy véljük, hogy az alacsonyabb vám szabályának megfelelően a dömping- és a kárkülönbözet közül az alacsonyabb szintjén a Kínából és Moldovából származó behozatalra ideiglenes dömpingellenes vámot kell kivetni. Ennek megfelelően ebben az esetben az összes vámtételt a megállapított kárkülönbözet szintjén kell rögzíteni.

(184) A Törökországból származó behozatalra nem kell ideiglenes dömpingellenes vámokat kivetni.

(185) Az e rendeletben meghatározott, vállalatspecifikus dömpingellenes vámtételeket a jelenlegi vizsgálat eredményeire alapozva állapítottuk meg. Ezért ezek az említett vizsgálat során e vállalatokkal kapcsolatban megállapított helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek (a „minden egyéb vállalatra" alkalmazandó országos vámmal szemben), így kizárólag az érintett országból származó, valamint a vállalatok, tehát az említett egyedi jogalanyok által előállított termékek behozatalára alkalmazandók. Azok az importált termékek, amelyeket e rendelet rendelkező részében kifejezetten nem említett egyéb vállalatok gyártanak, ideértve a kifejezetten megemlítettek kapcsolt egységeit is, nem részesülnek ebben a vámtételben, ezekre a „minden egyéb vállalatra" alkalmazandó vámtételek vonatkoznak.

(186) Az e vállalatspecifikus dömpingellenes vámtételek alkalmazására irányuló bármely kérelmet (például a jogalany nevében bekövetkezett változást követően, illetve új gyártási vagy értékesítési egységek létrehozását követően) a Bizottsághoz kell intézni, haladéktalanul mellékelve minden releváns információt, különös tekintettel a vállalatnak a gyártáshoz, belföldi és exportértékesítésekhez kapcsolódó olyan tevékenységeiben bekövetkezett változásokra, amelyek például névváltozással vagy a gyártási és értékesítési egységekben bekövetkezett változással függenek össze. Adott esetben a Bizottság a tanácsadó bizottsággal való konzultációt követően az egyéni vámtételek előnyeit élvező vállalatok listájának frissítésével megfelelően módosítani fogja a rendeletet.

(187) A javasolt dömpingellenes vámok a következők:

Vállalat	A kár megszüntetéséhez szükséges különbözet	Dömpingkülönbözet	Dömpingellenes vámtétel
Valin Group (Kína)	8,6 %	36,5 %	8,6 %
Maradványvám Kína esetében	24,6 %	50,5 %	24,6 %
Országos vám Moldova esetében	3,7 %	16,1 %	3,7 %

I. ZÁRÓ RENDELKEZÉS

(188) A megfelelő ügyvitel érdekében rögzíteni kell azt az időszakot, amelyen belül az érdekelt felek, akik az eljárás megindításáról szóló értesítésben kitűzött határidőn belül jelentkeztek, írásban kifejthetik álláspontjukat, és meghallgatást kérhetnek. Ezenkívül fel kell hívni a figyelmet arra, hogy az e rendelet alkalmazásában a dömpingellenes vámok kivetésével kapcsolatban tett megállapítások ideiglenes jellegűek, és lehet, hogy az esetleges végleges megállapítások céljából felül kell vizsgálni azokat,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A 7213 10 00, 7213 20 00, 7213 91 10, 7213 91 20, 7213 91 41, 7213 91 49, 7213 91 70, 7213 91 90, 7213 99 10, 7213 99 90, 7227 10 00, 7227 20 00, 7227 90 10, 7227 90 50 és 7227 90 95 KN-kóddal bejelentett, a Kínai Népköztársaságból és a Moldovai Köztársaságból származó, vasból, illetve ötvözött vagy ötvözetlen acélból – a rozsdamentes acél kivételével – készült, szabálytalanul felgöngyölt tekercsben kiszerelt, melegen hengerelt rudak behozatalára ideiglenes dömpingellenes vámot kell kivetni.

(2) Az (1) bekezdésben leírt és az alábbi vállalatok által gyártott termékek vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árára alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes vám mértéke a következő:

Ország	Vállalat	Vám	Kiegészítő TARIC-kód
Kínai Népköztársaság	Valin Group	8,6 %	A930
	Minden egyéb vállalat	24,6 %	A999
Moldovai Köztársaság	Az összes vállalat	3,7 %	—

(3) Az (1) bekezdésben említett termék Közösségen belüli szabad forgalomba bocsátásának feltétele az ideiglenes vám összegével megegyező vámbiztosíték nyújtása.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a vámtételekre vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

A 384/96/EK tanácsi rendelet 20. cikkének sérelme nélkül az érdekelt felek az e rendelet hatálybalépésétől számított egy hónapon belül kérhetik azoknak a lényeges tényeknek és szempontoknak a közlését, amelyek alapján ezt a rendeletet elfogadták, írásban ismertethetik álláspontjukat, és kérhetik a Bizottság általi szóbeli meghallgatásukat.

A 384/96/EK rendelet 21. cikkének (4) bekezdése alapján az érintett felek az e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított egy hónapon belül észrevételeket tehetnek e rendelet alkalmazására vonatkozóan.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

E rendelet 1. cikkét hat hónapig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. február 6-án.

a Bizottság részéről
Catherine ASHTON
a Bizottság tagja